

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE PENTRU UNITATEA CRESTINILOR

18 – 25 IANUARIE 2021

A keresztény egység
imahete

Gebetswoche für die
Einheit der Christen

*”Rămâneți întru iubirea Mea”
”Eu sunt vița; voi mlădițele”
(Ioan 15, 1-17)*

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2021

Să devenim mâinile iubirii milostive a lui Hristos!

Tema de reflecție a *Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor*, din anul 2021, ***Rămâneți întru iubirea Mea*** (cf. *Ioan* 15,9), ne arată că **taina iubirii smerite a Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut om din iubire nesfârșită față de noi, oamenii, este temelia și inima credinței creștine.**

Sfântul Evanghelist Ioan, supranumit „Teologul” sau „Apostolul iubirii”, copleșit de măreția tainei iubirii milostive a lui Hristos, spune că *„Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”* (*Ioan* 3, 16). De asemenea, Sfântul Pavel, „Apostolul neamurilor”, pătruns și el de fiorul sfânt al uimirii în fața iubirii lui Dumnezeu pentru lume, arătată în Iisus Hristos, exclamă: *„Cu adevărat mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru slavă”* (*1 Timotei* 3, 16).

Deci, iubirea smerită a lui Hristos Cel răstignit și înviat schimbă smerenia vieții pământești trecătoare a omului întru slava vieții cerești netrecătoare (cf. *Filipeni* 3, 21).

Cunoscând provocările actuale la adresa familiei creștine, este necesar să afirmăm cu tărie sfințenia căsătoriei, solidaritatea în familie și între familii, demnitatea maternității, a paternității, a filiației și a fraternității, ca daruri ale iubirii lui Dumnezeu, ce trebuie cultivate în comuniune de iubire și coresponsabilitate.

În contextul pandemiei de astăzi, omenirea confruntată cu noul coronavirus traversează o perioadă grea privind viața și sănătatea oamenilor. Și poporul român este îndoliat și întristat, deoarece mulți români au decedat, iar alții au suferit până când s-au vindecat de această boală. **Prin urmare, este mare nevoie de multă rugăciune, de solidaritate și ajutorare frățească.**

În acest sens, noi, creștinii, suntem chemați să venim în ajutorul celor aflați în suferință și în lipsuri, a familiilor sărace, sprijinind familiile cu mulți copii, bătrânii și persoanele singure, descurajate, îndoliate și îndurerate, *oferindu-le un semn al iubirii milostive a lui Hristos față de ei, un cuvânt bun și o faptă bună.*

La acest început de *An Nou* 2021, vă dorim tuturor multă sănătate și fericire, pace și bucurie, dimpreună cu urarea tradițională: *La mulți ani!*

„Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!” (*2 Corinteni* 13, 13).

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2021

În fiecare an, în perioada 18-25 ianuarie, creștinii aparținând diferitelor Biserici și confesiuni dedică un timp comun rugăciunii, pentru a cere împreună Tatălui ceresc darul unității: o săptămână specială, o săptămână plină de bucurii și de emoții, de responsabilități și de datorii, deoarece are drept scop realizarea voinței Mântuitorului nostru Isus Cristos: **“ca toți să fie una”** (Ioan 17,21). În calitatea noastră de creștini, discipoli ai Domnului, suntem chemați să lucrăm pentru realizarea unității între creștini. Această Săptămână ne oferă posibilitatea să arătăm că vrem să răspundem cu adevărat acestei chemări, „ca toți să fim una”.

Materialul propus pentru rugăciuni și celebrări ecumenice pentru anul 2021 a fost pregătit de Comunitatea Monahală din Grandchamp din Elveția. Tema aleasă, **„Rămâneți în dragostea mea: și veți aduce multe roade”**, pornește de la pericopa din Evanghelia Sf. Ioan 15, 1-17 și exprimă vocația acestei Comunității pentru rugăciune, reconciliere și unitate în Biserică precum și în familia umană.

În diversitatea lor, călugărițele acestei comunități sunt o parabolă vie a comuniunii: ele rămân fidele unei vieți de rugăciune, unei vieți în comunitate și de primire a oaspeților; ele împărtășesc harul vieții lor monahale tuturor vizitatorilor și voluntarilor care merg la Grandchamp pentru trăi un timp de reculegere, tăcere, vindecare sau în căutarea unui sens pentru viață.

Când Consiliul *Pontifical pentru promovarea unității creștinilor și Consiliul ecumenic al bisericilor* a încredințat călugărițelor de la această mănăstire misiunea elaborării materialului, era departe izbucnirea pandemiei de coronavirus. Această perioadă grea pe care o traversează întreaga omenire a făcut ca tema aleasă pentru rugăciuni și reflecții pentru Săptămâna de rugăciuni 2021 să devină și mai urgentă și mai actuală.

Trăim într-o perioadă a istoriei pe cât de magnifică, pe atât de îngrijorătoare, o perioadă în care suntem provocați de pandemie, războaie, violență, sărăcie, rasism și schimbări climatice. Totuși, în calitate de creștini care caută împăcarea, dreptatea și pacea, cunoaștem și valoarea deplină a unei vieți spirituale, avem o responsabilitate imensă și trebuie să o realizăm, să ne unim și să ne ajutăm reciproc să creăm forțe de calm, refugii de pace, centre vitale unde prin tăcere oamenii apelează la Cuvântul creator al lui Dumnezeu. Este o chestiune de viață și moarte.

Într-o perioadă care ne arată clar vulnerabilitatea neputincioasă a oamenilor ca ființe individuale și sociale, cere care să ne susținem reciproc în societate. Ființele umane sunt “proiectate pentru a sta împreună” și, în timpul pandemiei, nevoia lor de sta împreună din punct de vedere social, asistențial, dar mai ales spiritual, a devenit mai urgent.

Sunt foarte emoționante cuvintele Papei Francisc din 27 martie 2020, când în piața pustie a Bazilicii Sf. Petru din Roma, ne-a reamintit un lucru esențial: **“Ne-am dat seama că suntem în aceeași barcă toți, fragili. Chemați cu toții să rămânem împreună, să ne aducem mângâiere unii altora. În această barcă suntem cu toții, asemenea acelor discipoli care vorbesc într-un glas și spun înfricoșați «pierim», și noi ne-am dat seama că nu putem merge înainte fiecare pe cont propriu, ci numai împreună”**.

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2021

În asemenea momente, mai mult ca oricând spiritualitatea și solidaritatea sunt inseparabil legate. Rămânând în Cristos, primim puterea și înțelepciunea de a acționa împotriva structurilor de nedreptate și de asuprire, dar mai ales de a ne recunoaște pe deplin ca frați și surori în umanitate și de a fi creatorii unui nou mod de a trăi, în respect și comuniune cu toată creația.

Octava mondială de rugăciuni din 2021 ne oferă ocazia să “cerem lui Dumnezeu să întărească unitatea în Biserică, unitate îmbogățită de diversitatea care se reconciliază prin acțiunea Duhului Sfânt”. Noi, creștinii, am fost botezați într-un singur Duh pentru a forma un singur trup (cf. 1 Cor 12,13), unde fiecare își aduce aportul său specific. Așa cum spunea Sf. Augustin, “urechea vede prin ochi și ochiul aude prin ureche”. Este urgent să continuăm să dăm mărturie despre un drum de întâlnire între diferitele confesiuni religioase. Nu putem uita dorința expresă a lui Isus: **“ca toți să fie una”** (Ioan 17,21). *“Ascultând invitația sa, recunoaștem cu durere că procesul de globalizare îi lipsește, în zilele noastre, contribuția profetică și spirituală a unității între toți creștinii”*, scria Papa Francisc în finalul enciclicii sale “Fratelli tutti” (4 octombrie 2020).

Ultima rugăciune a lui Isus către Tatăl său ceresc, înainte de a muri pe cruce, (*“Părinte sfânt, păstrează-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, pentru ca să fie una, așa ca noi”* – Ioan 17,11) nu este o modă sau un semn al timpurilor, așa cum spun unii, dar face parte din esența Evangheliei. Nu putem fi creștini fără a fi ecumenici. Și acest lucru este valabil mai ales pentru toți cei care poartă numele de creștin.

“Rămâneți în dragostea mea” înseamnă, prin urmare, a rămâne în unitate: unitatea Tatălui cu Fiul și cu Duhul Sfânt Mângâietorul ... A rămâne în dragostea lui înseamnă a face unitatea, pentru ca lumea să creadă... Necredința lumii se poate datora în mare măsură absenței iubirii și pierderii dragostei ucenicilor față de Învățătorul lor și între ei... Este Testamentul lui Isus de la Cina de taină.

Rezumatul regulei vieții pe care călugărițele de la mănăstirea din Grandchamp îl respectă împreună în fiecare dimineață, începe prin cuvintele **„roagă-te și lucrează ca Dumnezeu să domnească”**. Rugăciunea și viața de zi cu zi nu sunt două realități separate, ci sunt menite să fie unite: tot ceea ce experimentăm este menit să devină o întâlnire cu Dumnezeu.

Plecând de la versetul biblic propus pentru meditație, rugăciuni și reflecție pentru Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor din anul acesta, încercăm să întărim spiritul ecumenic în sufletele tuturor creștinilor și ale oamenilor de bunăvoință în toate comunitățile noastre.

Cu binecuvântarea noastră arhierescă și cu dorința de a rămâne mereu în iubirea lui Dumnezeu!

† Aurel Percă
Arhiepiscop Mitropolit de București

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2021

Dragi frați și surori întru Hristos, Domnul!

Octava de rugăciune din 2021 pentru unitatea creștinilor vrea să ne aducă din nou față în față și aproape, într-un mod inedit pentru noi în aceste vremuri de criză pandemică. Ea ne conectează totodată între noi cu semenii noștri și cu Mântuitorul nostru, precum citim în evanghelia lui Ioan: ***"Rămâneți întru iubirea Mea"; "Eu sunt vița; voi sunteți mlădițele."*** Acest moto pentru săptămâna de rugăciune vine din partea bisericilor din Elveția. El are la bază, Ioan 15,1-17, și vocația comunității monastice din Grandchamp pentru rugăciune, reconciliere și unitate în biserică și în familia umană.

Cuvântul extins din Evanghelia lui Ioan este o adevărată comoară care ne invită s-o descoperim. Pe de-o parte vorbește de cel de care suntem conectați de la botezul nostru, de Hristos. El este izvorul iubirii, credinței și nădejzii noastre. Deci legătura dintre noi și Hristos are nevoie să fie alimentată precum alimentează vița mlădițele ei. El ne insufflă putere și consolare, răbdare și creativitate. Fără El și aceste daruri pentru noi criza actuală în sănătate, politică, socială și economică pe plan global, național și personal ar fi cutremurătoare. Trăim vremuri cumplite în care ne plângem de despărțirea de cei dragi aflați în străinătate, de îmbolnăvirea fizică și psihică a apropiaților noștri, de morții noștri. Singurul care poate să ne consoleze și îmbărbăteze este Hristos. Cu a lui iubire de oameni, cu ale lui cuvinte pline de har, cu pilda vieții lui, cu a lui jertfă pe cruce, cu a lui înviere, El ne arată că este dispus la orice pentru a ne fi aproape și un bun sfătuitor și tovarăș de drum. Să ne încredem în El căci El înseamnă viață.

Pe de altă parte cei ce țin legătura vie cu Hristos prin credință, rugăciune, o viață și conduită răspunzătoare sunt conectați la cei din jurul lor, chiar dacă o perioadă de timp trebuie să mențină o distanță fizică. Cu cuvântul Domnului, că noi suntem mlădițele, El ne include în marea lui familie creștină. Ne dă de înțeles că nu mai trăim doar pentru noi înșine. A fost nevoie de o criză pandemică pentru a ne da seama de aceasta? Suntem conectați cu mulți alți oameni, de la familie până la prieteni și colegi și aproapele nostru în fiecare situație, cum ne învață pilda samariteanului milostiv. În multe privințe suntem și noi co-răspunzători de sănătatea și buna înțelegere, pentru comuniunea și armonia între noi și cei din jurul nostru.

Isus Hristos de două mii de ani ne spune și arată aceasta prin evangheliști și apostoli, preoți și diaconi, duhovnici și monahi, prin credincioși adevărați. El nu numai că vrea comuniunea noastră interumană și intercreștină, ci ne spune că El este puntea de legătură, vița care ne adună în biserică aici pe pământ și odată în împărăția lui cerească. Chiar dacă pentru noi există multe biserici El a înființat doar una, cea creștină. De aceea tradițiile noastre pot fi diferite, dar sunt contrare lui

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2021

Hristos dacă ne despart sau fac indiferenți unii pentru alții. Bisericiile și tradițiile noastre diferite vor să fie o bogăție spirituală și sufletească, ce dă mai multă culoare vieții noastre, dar totodată, și înainte de toate, ne conectează cu Hristos și între noi. Cine nu se îngrijește de aproapele său indiferent de confesiune, limbă și tradiție este asemeni unei mlădițe uscate, fără viață și viitor. Hristos a venit însă să ne aducă viață și viitor. În El și împreună, unul pentru celălalt, putem crește în unitate, precum vița și mlădițele ei.

Să ne dăruiască Domnul ca în săptămâna de rugăciune și în tot anul 2021 după Hristos să descoperim din nou comoara legăturii noastre cu Hristos și între noi.

Binecuvântarea Sfintei Treimi să ne țină conectați și sănătoși la trup și suflet
Va urează

Reinhart Guib
Episcopul Bisericii Evanghelice C.A. din România

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2021

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele!”, (Ioan 15,5)

Conform celor aflate din Sfânta Scriptură ființei umane i-au fost hărăzite „mari și prețioase făgăduințe... pentru a se face părtaș dumnezeieștii firi... pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu,, (2 Petru 1,4). Hristos s-a născut pentru noi ca pământean pentru ca noi să ne putem apropia de Împărăția cerurilor. Omul trebuie să trăiască în Hristos și prin Hristos, parte a trupului Mântuitorului. Despre aceasta vorbește Hristos rostind cuvintele cele pline de adânc sens: „Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne în mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic.”(Ioan 15, 5). Omul este asemeni mlădiței, care nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță,, La fel și omul, dacă nu rămâne în Hristos. (Ioan 15,4). Tot acolo în Evanghelia Sf. Ioan, ni se atrage atenția: *”dacă cineva nu rămâne afară se aruncă afară și se usucă”*, urmând a fi adunate și aruncate în foc.(Ioan 15,6)

Nu există pe acest pământ, în univers chiar vreo făptură, vreun lucru, care să fi apărut fără voia Domnului. Toate sunt de la Domnul, toate au legătură între ele. Arborele e legat de pământ prin rădăcinile sale, de lumina soarelui prin frunzele sale, oferind apoi fructele sale altor viețuitoare, care, la rândul lor se află în mijlocul unui adevărat lanț al legăturilor dintre cele ce se află în această lume. În afara acestui lanț nu poate exista nimic, decât mlădițe uscate care vor fi aruncate în foc. (Ioan 15,5-7). Hristos este vița, iar noi mlădițele pornite din El, hrănite prin seva vieții pe care ne-o oferă din marea Sa dragoste pentru noi. Prin această dragoste suntem chemați a fi părtași dumnezeieștii firi, uniți în Hristos și învrednicindu-ne de împlinirea chemării făcând dovada iubirii noastre frățești la care am fost îndrumați .(Ioan 13,34)

Dacă privim întregul sub lumina înțelepciunii Scripturii putem vedea importanța legăturii dintre verigile lanțului, a legăturilor, relațiilor dintre oameni, a comuniunii cu Hristos, prin care suntem chemați la cunoașterea lui Dumnezeu și la înfăptuirea poruncilor Sale. De vom încerca să ne imaginăm doar ce ar fi această lume fără legătura dintre cele create de Dumnezeu, fără o relație între acestea , ne-ar apărea în fața ochilor minții haosul! Chiar de la Facerea lumii Creatorul ne-a lăsat o ordine, o lume bine așezată cu relații și legături clare, evidente între cele create. Un fir nevăzut le lega pe toate, ținându-le într-un mod indispensabil păstrării vieții și unității creației. Ni s-a arătat chiar tiparul acestei legături, a comuniunii, căci suntem datori a pune toată sânguința noastră pentru a păstra în comuniunea noastră frumusețea tainică a Dumnezeului Care ni s-a arătat prin Sfânta Treime. Iar dacă noi, cei credincioși, ne aflăm în comuniune, în legătură cu Cel de Sus, la fel de datori suntem de a arăta în egală măsură dorința de a fi în bună relație, în comuniune cu semenii noștri trăitori pe acest pământ. Căci este scris: „Dacă zice cineva - iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel care nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească!”(Ioan 4,20) Iată cât de frumos ne este talmăcită ideea iubirii celei adevărate, această temelie a bunei relații dintre oameni, această primă treaptă a scării care ne poate înălța către Dumnezeu. Este modelul armoniei desăvârșite, călăuzitoare întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru! Să nu uităm că încă de la facerea lumii Dumnezeu, așezându-i pe Adam și Eva în raiul cel luminos le-a dat îndemn de ascultare, iubire și trăire în bunăînțelegere, cu darul de a se bucura de toate cele create și aflate în jurul lor.

Precum atunci, când neascultarea a condus la izgonirea din Rai, la îndepărtarea de Dumnezeu și distrugerea bunei legături dintre Creator și făpturile create. Dispare armonia, se șterge iubirea, negura neascultării se pogoară asupra destinului omenirii! Omul parcă

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2021

Încearcă să îndepărteze de la el *chipul și asemănarea* cu Dumnezeu! Iar în aceste condiții cel rătăcit nu mai poate urma calea cea dreaptă, calea vieții în Hristos. Sumedenie de nenorociri se abat asupra omenirii, asupra acestei lumi: ură, răutate, invidie, goana după bogății, războaie, boli, sânge și suferință. Toate normele unei conviețuiri civilizate, armonioase, reciproc folositoare, tot ce strălucea sub lumina păcii, a respectului reciproc și a iubirii frățești, tot ce putea asigura o viață liniștită, normală, dispăre! Dovezi evidente găsim în evenimentele despre care aflăm din toate colțurile lumii, găsim, din nefericire, și în cele petrecute de-a lungul perioadei conflictului din sudul Caucazului, căruia i-au căzut victimă mulți oameni nevinovați!

Am prăznuit cu mare bucurie în urmă cu puține zile Nașterea Celui venit în lume pentru mântuirea omenirii, pentru pacea și iubirea între oameni, pentru ca să înceteze războaiele și să tacă armele, pentru ca iubirea să biruiască! Datori suntem să căutăm și să regăsim în noi, spre a arăta și altora, *chipul și asemănarea* cu Dumnezeu. Să ne amintim cele scrise de Sf. Apostol Petru și să punem din partea noastră „toată sânguința,...fapta bună, înfrânarea, răbdarea, evlavia și iubirea frățească” (II Petru 1,5-8), iar dacă aceste lucruri sunt în noi ele nu ne vor lăsa fără roade în cunoașterea Domnului!

Iată deci cât de frumos ne arată în aceste rânduri Apostolul Petru faptul că într-adevăr iubirea este dovada trăirii noastre în Hristos. Iubirea adevărată, sinceră, izvorâtă din frumusețea sufletului care o trăiește. Nu este impusă de nimeni și de nimic! Este pentru că așa simțim, așa trăim, așa am fost făcuți să fim! Precum mama își iubește copilul, precum dragostea părinților pentru copii, precum ne iubește pe noi Dumnezeu. Aceasta este dragostea care trebuie să călăuzească această lume, să ne lumineze viața. Lumină din lumină și iubire din iubire! Nu din vorbe, nu din lege, ci din suflet și prin fapte, pur și simplu pentru că așa simțim că trebuie să fie. Când vom simți și vom trăi așa vom putea spune că trăim în Hristos... și Hristos este în noi! Dorim să fie așa, acesta e țelul nostru-comuniunea cu Hristos.

Să trăim precum mlădițele crescute din viță, hrănite cu seva dătătoare de viață prin rădăcinile viței, mlădițe verzi, dătătoare de rod și multfolositoare. Să trăim precum parte a Trupului lui Hristos, prin Botez, pocăință și Împărtășanie, și să-L purtăm pe Hristos în inimile noastre curățate prin iubire de povara păcatelor...și „fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Mat .5,8)

Aceasta este calea pe care ne dorim să pășim prin voia noastră, nu obligați de vreo poruncă, ci conduși de ceea ce ne-a dat Dumnezeu, chipul și asemănarea cu Tatăl nostru ceresc, iubirea prin Fiul Său și harul Duhului Sfânt.

Să pășim „spre viață și bună cucernicie, pentru a-L cunoaște pe Cel Care ne-a chemat prin slava Sa și prin puterea Sa”(II Petru 1,3)

„Toate le pot într-o Hristos, Cel care mă întărește.”(Filip 4.13)

Pacea, mila Domnului și iubirea lui Hristos să fie cu noi pururi! Amin

PS Episcop Datev Hagopian
Întâistătător al Eparhiei Armene din România

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2021

Iubiți frați și surori în Cristos,

Fragmentul ales ca temă a Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea creștinilor în anul 2021, *“rămâneți în dragostea mea: veți aduce roadă multă”* (Ioan 15,5.9), ne îndeamnă, în actualul context al pandemiei, să venim cu bunătate în întâmpinarea nevoilor celor din jurul nostru. Roadele bogate ale faptului de a fi în dragostea Domnului presupun manifestarea credinței prin fapte concrete în folosul celorlalți, fiindcă *„credința dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși”* (Iacob 2,17).

Cât sunt de actuale aceste versete dumnezeiești pentru vremurile pe care le trăim, în mod deosebit în această dramă prin care trece întreaga omenire, cauzată de infectarea a milioane de persoane cu noul coronavirus și de pierderea unui număr foarte mare de vieți omenești! Această conștientizare trebuie să ne deschidă inimile către Spiritul lui Dumnezeu, și implicit către frații noștri, pentru a putea să ne împărtășim din bogăția spirituală care sălășluiește în cei de lângă noi.

În contextul prezentei Săptămâni de Rugăciune pentru Unitate, doresc să evoc figura călugărului greco-catolic Mihai Neamțu, a cărui Cauză de beatificare și canonizare s-a desfășurat în Arhieparchia noastră de Alba Iulia și Făgăraș. Acest monah exemplar, într-o discreție și o smerenie desăvârșite, a venit de-a lungul întregii sale vieți în întâmpinarea suferințelor spirituale și trupești ale semenilor săi indiferent de confesiune, urmând pilda Divinului Învățător: *„a umblat făcând bine și vindecând”* (Fapte, 10,38).

Și noi cu toții trebuie să ne angajăm în activitatea ecumenică și să o socotim ca pe o datorie a fiecărui creștin luminat de credință și călăuzit de iubire, punând în practică cele scrise de Sfântul Apostol Pavel creștinilor din Roma: *„iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Spiritul Sfânt”*; de aceea, *„speranța noastră nu înșală”* (Rom 5,5). *„Este speranța unității creștine, ce-și are izvorul dumnezeiesc în unitatea treimică a Tatălui, Fiului și Spiritului Sfânt”* (din Scrisoarea enciclică a Sfântului Ioan Paul al II-lea, *Ut Unum Sint*, nr. 8).

Cu siguranță, activitățile pe care le desfășurăm în această Săptămână reprezintă un semn concret al dorului de unitate care se înfăptuiește prin rugăciune, prin iertare, prin dragoste, prin dialog deschis și prin inițiative comune cu alți creștini, dar mai ales prin adevăr, evitând pericolele unui fals irenism, al indiferentismului și al excesului de zel (cf. can. 905 din Codul Canoanelor Bisericilor Orientale), fiindcă doar Adevărul ne va face liberi (cfr. Ioan 8,32).

Pe acest drum de apropiere în rugăciune cu ceilalți, noi, creștinii români greco-catolici, nu doar credem în unitate, *„ca toți să fie una”* (In 17,21), ci, așa cum afirma Sfântul Ioan Paul al II-lea, noi mărturisim prin însăși ființa noastră, *„de trei secole, prin sacrificii uneori nemaiauzite”* credința noastră în unitate. Avem cu toții datoria, după cum ne-a îndemnat Sfântul Părinte Papa Francisc la Dumnezeiasca

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2021

Liturghie din 2 iunie 2019 pe Câmpia Libertății de la Blaj, să continuăm să luptăm asemenea Fericiților Episcopi martiri împotriva noilor ideologii care apar și care încearcă să-i deștrăduieze pe oameni din cele mai bogate tradiții culturale și religioase, și să facem să aibă întâietate fraternitatea și dialogul asupra diviziunilor. „Domnul să ne învețe aceste adevăruri: certitudinea de a fi fost iubiți mai întâi și curajul de a-i iubi pe frați” (Omilia Papei Francisc din Capela Sfânta Marta, 10 ianuarie 2020).

Binecuvântăm prezenta culegere de texte și meditații și pe ostenitorii acesteia, invocând de la Domnul Isus, unicul Mântuitor al omenirii, prin Spiritul Sfânt, haruri alese asupra celor care se dăruiesc pentru înfăptuirea unității tuturor ucenicilor Săi.

† Cardinal Lucian Mureșan
Arhiepiscop Major

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2021

Iubiți Creștini,

Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor din anul 2021 va fi diferită de cel al anului precedent. Precum și viața noastră de zi cu zi s-a modificat radical. Nouă creștinilor de pretutindeni ne este foarte clar că nu vom putea continua viața de acolo unde a rămas în momentul schimbării. Să nu avem impresia că tot ce trăim în această perioadă este doar un coșmar din care ne vom trezi brusc. Este evident că această oprire coercitivă este utilă pentru a cugeta nu doar despre problemele aduse la suprafață de virus. În lumea credinței este neîndoielnic că nimic în viață nu e întâmplător. Această epidemie globală ne este un semn de avertizare. Dar nu în sensul că Domnul nostru în furia sa pentru păcatele lumii vrea să ne pedepsească. Ci ca un Părinte ceresc îndurător, desăvârșit de bun, totodată, omnipotent și omniscient ne avertizează să ne uităm la noi înșine, să privim în jur, - și să punem întrebarea, dacă urmăm calea lumii ce ne înconjoară, oare suntem cu adevărat pe drumul cel bun? Această întrebare se aplică naturii, mediului, relației dintre semeni, popoare, națiuni, confesiuni religioase, vieții noastre sociale.

Trebuie să fim conștienți că vremurile dificile vor persista. Dar credința ne consolează că Dumnezeu este cu noi și nu ne lasă în pieire. Această convingere ne este de ajutor să nu ne cufundăm în dezamăgire în urma obstacolelor. Viața fără speranță nu e viață adevărată. Dacă deznădejdea nutrește incertitudinea, starea de spirit va fi dominată de depresie. O persoană fără speranță, deziluzionată, dezrădăcinată poate fi ușor indusă în eroare și deceționată. Trebuie să supraviețuim acestei perioade **rămânând în dragostea lui Dumnezeu**. În rugăciunile noastre comune trebuie să cerem Domnului nostru ca creștinismul să reziste încercărilor și să poată folosi tot ceea ce a experimentat în timpul acestui test divin la un nou început.

În ciuda faptului că una dintre măsurile cele mai importante de apărare în vederea limitării răspândirii virusului SARS-CoV-2 este distanțarea fizică, noi ca creștini știm că această restricție nu se aplică în viața noastră spirituală. Chiar dacă din voința insondabilă a lui Dumnezeu Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor din anul 2021 nu se va desfășura în modul cu care ne-am obișnuit, în spirit ca viața și mlădițele vom rămâne în Domnul nostru și cuvintele Lui vor rămâne în noi. Putem cere orice dorim și ni se va da. Numele Tatălui nostru va fi proslăvit în continuare prin faptul că în calitatea noastră de ucenici ai Domului Iisus Hristos aducem mult rod. În credința neclintită în convingerea că Domnul Iisus ne iubește așa cum l-a iubit Tatăl pe El, **vom rămâne în dragostea Lui**.

Amin

Episcop Kató Béla
Episcopia Reformată din Ardeal

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2021

Când surorilor Comunității de la Grandchamp, din Elveția, li s-a cerut să redacteze materialul pentru Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor 2021, nu au putut să prevadă pandemia de Covid-19 și efectele ei. Și totuși surorile ne-au oferit un lucru prețios în unicitatea lui: o formă de rugăciune care este foarte veche, dar în același timp profund relevantă.

În perioadele de carantină sau carantină parțială, întrunirile fizice sunt mai dificil de realizat. Dar putem fi față în față cu ceilalți în spirit și, iată, pe Zoom. Tema săptămânii de rugăciune de anul acesta este "Rămâneți întru iubirea Mea și veți aduce multă roadă." Mă rog, așadar, ca legăturile iubirii care ne unesc în Hristos să rămână puternice. Și fie ca această săptămână de rugăciune pentru unitatea creștinilor să ne apropie mai mult de Hristos și unii de alții în aceste vremuri grele..

**Episcop Dr. Robert Innes,
Episcop al Gibraltarului, Dioceza Europa,
Biserica Anglicană**

Citirile biblice pentru fiecare zi

ZIUA 1

Chemați de Dumnezeu

„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu
v-am ales pe voi”

(Ioan 15, 16)

Facerea 12, 1-4 Chemarea lui Avraam
Ioan 1, 35-51 Chemarea primilor
ucenici

Reflecție

Începutul călătoriei este o întâlnire între un om și Dumnezeu, între creat și Creator, între timp și eternitate.

Avraam a auzit chemarea: „Vino în pământul pe care ți-l voi arăta Eu.” Ca și Avraam, și noi suntem chemați să lăsăm în urmă ceea ce ne este familiar și să mergem în locul pe care l-a pregătit Dumnezeu în adâncul inimii noastre. Pe drum devenim din ce în ce mai mult noi înșine, oamenii care a vrut Dumnezeu de la început să fim. Și urmând chemarea ce ne este adresată, devenim o binecuvântare pentru cei dragi, pentru aproapele nostru și pentru lume.

Iubirea lui Dumnezeu ne caută. Dumnezeu S-a făcut Om în Iisus, în care întâlnim privirea lui Dumnezeu. În viețile noastre, ca și în Evanghelia după Ioan, chemarea lui Dumnezeu se aude în mai multe feluri. Ațiși de iubirea Lui, pornim la drum. În această întâlnire, mergem pe o cale a transformării – începutul luminos al unei legături de iubire mereu reînnoite.

Într-o zi ai înțeles că, fără să știi, un da fusese deja întipărit în adâncul tău cel mai ascuns. Și astfel ai ales să urmezi pașii lui Hristos...

În tăcere, în prezența lui Hristos, L-ai auzit spunând: „Vino, urmează-mi Mie; îți voi da un loc unde să-ți odihnești inima.”

Izvoarele de la Taizé (2000), pag. 52

Rugăciune

Iisuse Hristoase,

Tu ne cauți, Tu vrei să ne dăruiești prietenia Ta și să ne duci la o viață întru totală împlinită.

Dă-ne încrederea de a răspunde chemării Tale,

ca să ne schimbăm

și să devenim martori ai gingășiei Tale față de lume.

1. NAP

Isten hívása

„Nem ti választottatok ki engem,
hanem én választottalak ki titeket”

(Jn 15,16a)

1Moz/Ter 12,1–4: Ábrahám elhívása
Jn 1,35–51: Az első tanítványok
elhívása

Magyarázat

Az út kezdete találkozás egy ember és Isten, a teremtmény és a Teremtő, az idő és az örökkévalóság között.

Abraham meghallotta a hívást: „Menj el arra a földre [...] amelyet mutatok neked.” Ábrahámmal hasonlóan mi is elhívást kaptunk arra, hogy elhagyjuk a megszokottat, és menjünk el arra a helyre, amelyet Isten készített a szívünk mélyén. Az út során egyre inkább önmagunkká leszünk, azok, akiknek Isten kezdettől fogva akart. A kapott hívást követve áldassa leszünk szereteteink, felebarátaink és a világ számára. Isten szeretete keres minket. Isten emberre lett Jézusban, akiben Isten tekintetével találkozunk. Eletünkben, amint János evangéliumában, Isten hívása különféleképpen hallható. Szeretete által megérintve indulunk útnak. Ebben a találkozásban az átalakulás ösvényét járjuk – annak a szeretetkapcsolatnak a ragyogó kezdetet, amely állandóan megújul.

Egy napon megértetted, hogy az igen már befűrödött lényed legmélyére, anélkül, hogy tudtál volna róla. S úgy döntöttél, hogy Krisztus követésében továbblépsz... Jelenlétének csendjében meghallottad Jézus szavát: „Gyere, kövess engem; olyan helyet adok neked, ahol a szíved nyugalomra lel.” (The Sources of Taizé, 2000, 52. o. Magyarul: Taizé forrásai, ford. Hegedűs Andrea, PPKÉ Elektronikus Könyvtár <http://www.ppek.hu/text/tzforr01.txt>)

Imádság

Jézus Krisztus!

Te keresel bennünket, hogy barátságodban részesíts, és olyan életre vezess, amely mindennél teljesebb. Adj bizalmat, hogy válaszoljunk hívásodra, hogy másmilyenné legyünk, akik jószágod tanúi a világnak. Amen.

1 TAG

Von Gott berufen

„Nicht ihr habt mich erwählt,
sondern ich habe euch erwählt“

(Johannes 15,16a)

Genesis 12,1-4 Die Berufung
Abrahams
Johannes 1,35-51 Die Berufung der
ersten Jünger

Reflexion

Am Beginn des Weges steht eine Begegnung zwischen einem Menschen und Gott, zwischen Geschöpf und Schöpfer, zwischen Zeit und Ewigkeit.

Abraham hörte den Ruf: „Geh in das Land, das ich dir zeigen werde“. Wie Abraham, so ruft Gott auch uns dazu auf, Vertrautes hinter uns zu lassen und uns an den Ort zu begeben, den Gott in der Tiefe unseres Herzens bereitet hat. Auf diesem Weg werden wir immer mehr wir selbst, wir werden zu dem Menschen, der wir nach dem Willen Gottes immer schon sein sollen. Und wenn wir seinem Ruf folgen, werden wir zum Segen für die Menschen, die wir lieben, für unsere Nächsten und für die Welt.

In seiner Liebe sucht uns Gott. Gott wurde Mensch in Jesus Christus, in dem wir das Antlitz Gottes sehen. Die Erfahrung des Johannesevangeliums gilt auch in unserem Leben: Der Ruf Gottes erreicht uns auf unterschiedlichen Wegen. Wenn seine Liebe uns berührt, brechen wir auf. Durch die

Begegnung mit ihm wird unser Weg zu einem Weg der Verwandlung – eine Liebesbeziehung, die immer wieder einen neuen Anfang wagt, beginnt aufzuleuchten.

„Eines Tages hast du begriffen, daß ohne dein Wissen schon ein Ja in die Tiefe deines Wesens eingegraben wurde. Und du hast den Weg in der Nachfolge Christi gewählt ...

Schweigend in der Gegenwart Christi hast du sein Wort verstanden: „Komm und folge mir nach, ich schenke dir, wo dein Herz ausruhen kann.“

Frère Roger, Liebe aller Liebe. Die Quellen von Taizé, Freiburg/Basel/Wien 1990, S. 68

Gebet

Jesus Christus,
du suchst uns, du bietest uns deine Freundschaft an und weist uns den Weg zu einem erfüllten Leben. Schenke uns das Vertrauen, auf deinen Ruf zu antworten, damit wir verwandelt werden

und Zeuginnen und Zeugen der zärtlichen Liebe sein können, mit der du die Welt liebst. Amen.

ZIUA A 2-A
Creșterea lăuntrică
„Rămâneți în Mine și Eu în voi”
(Ioan 15, 4)

Efesenii 3, 14-21 Hristos să Se
sălășluiească în inimile noastre
Luca 2, 41-52 Maria păstra în inima ei
toate aceste cuvinte

Reflecție

Întâlnirea cu Iisus dă naștere
dorinței de a rămâne cu El și de a stăruii
în El: o vreme în care pomul dă rod.

Fiind Om întru toate, ca și noi, Iisus
a crescut și S-a întărit. A trăit o viață
simplă, înrădăcinată în practicile
credinței Lui mozaice. În această viață
ascunsă din Nazaret, când nu pare să se
fi întâmpnat nimic ieșit din comun,
prezența Tatălui Îl hrănea.

Maria contempla faptele lui
Dumnezeu în viața ei și a Fiului ei.
Păstra toate aceste lucruri în inima ei.
Astfel, încetul cu încetul, a îmbrățișat
taina lui Iisus.

Și noi avem nevoie de o perioadă
lungă de creștere, o viață întreagă,
pentru a cerceta adâncul iubirii lui
Hristos, pentru a-L lăsa să rămână în
noi și pentru a rămâne și noi în El. Fără
ca noi să știm cum, Duhul Îl face pe
Hristos să locuiască în inimile noastre.
Și, prin rugăciune, ascultând cuvântul,
împărțind ale noastre cu alții, punând în
practică ceea ce am înțeles, ființa
noastră lăuntrică se întărește.

*„Dacă-L lășăm pe Hristos să se
pogoare în adâncul ființei noastre... va
pătrunde în regiunile minții și inimii
noastre, va intra în carnea noastră
până în intimitatea cea mai profundă a
ființei noastre, astfel încât și noi vom
trăi într-o zi adâncul milei.”*

Izvoarele de la Taizé (2000), pag. 134

Rugăciune

Duhule Sfinte,
Fie să primim în inimile noastre
prezența lui Hristos
și să o prețuim ca pe o taină a
iubirii.

Hrănește-ne rugăciunea,
luminează-ne citirile din Scriptură,
făptuiește prin noi,
ca roadele darurilor Tale să poată
crește cu răbdare în noi.

2. NAP
Belső érés
„Maradjatok énbennem, és én
tibennetek”

(Jn 15,4a)

Ef 3,14–21: „Krisztus lakozzék
szívünkben”

Lk 2,41–52: „Mária mindezeket
megőrizte szívében”

Magyarázat

A találkozás Jézussal felébreszti azt
a vágyat, hogy vele maradjunk és
megmaradjunk benne: ez a
gyümölcserés ideje.

Mint teljesen ember, hozzánk
hasonlóan Jézus is nőtt és érett.
Egyszerű életet élt, zsidó hitének
gyakorlásában gyökerezve. Názáreti
rejtett életében, ahol láthatóan semmi
rendkívüli nem történt, az Atya
jelenléte táplálta. Mária elmélkedett az
Atya tettein a maga és a fia életében.
Mindezeket a dolgokat megőrizte
szívében. Így, apránként, magáévá tette
Jézus titkát.

Nekünk is hosszú érési időre van
szükségünk, egy egész életre, hogy
megismerjük Krisztus szeretetének
mélységet, engedve, hogy bennünk
maradjon, és hogy mi is benne
maradjunk. Anélkül, hogy tudnánk,
hogyan, a Lelek cselekszi, hogy
Krisztus a szívében lakozzék.
Imádság, igehallgatás, mások segítése,
mindannak gyakorlattá tétele, amit
megértettünk, azt eredményezi, hogy
belső emberünk megerősödik.

*„Engedjük, hogy Krisztus lényünk
legmélyére leszálljon... Áthatol
elménken és szívénkön legbelső
lényünkig, azért, hogy egy napon mi is
megtapasztaljuk irgalmának
mélységét.”* (The Sources of Taizé,
2000, 134. o.)

Imádság

Szentlélek! Hadd fogadjuk
szívünkbe Krisztus jelenlétét, és
örüljünk neki az élet titkaként.

Tápláld imádságunkat, világosítsd
meg igelvasásunkat, cselekedj
általunk, azért, hogy ajándékaid
gyümölcsei türelmesen növekedhes-
senek bennünk.

Ámen.

2 TAG
Innerlich reifen
„Bleibt in mir und ich bleibe in euch“
(Johannes 15,4a)

Epheser 3,14-21
Lukas 2,41-52

Reflexion

Aus der Begegnung mit Jesus
erwächst der Wunsch, bei ihm und in
ihm zu bleiben: es beginnt eine Zeit des
Reifens.

Jesus war ganz Mensch und wuchs
und reifte heran wie wir. Er war in der

Tradition seines jüdischen
Glaubens verwurzelt und lebte ein
einfaches Leben. In der Zeit vor seinem
öffentlichen Auftreten, während der
sich scheinbar nichts Außerge-
wöhnliches ereignete, war die Gegen-
wart des Vaters die Quelle, aus der er
lebte.

Maria sann darüber nach, wie Gott
in ihrem Leben und in dem ihres
Sohnes gehandelt hatte. Sie bewahrte
alle diese Dinge in ihrem Herzen. So
lernte sie, das Geheimnis Jesu
bereitwillig anzunehmen.

Auch wir benötigen eine lange Zeit
der Reifung, ein ganzes Leben, um die
Tiefen der Liebe Christi zu ergründen,
um ihn in uns wohnen zu lassen und um
selbst in ihm zu bleiben. Ohne dass wir
es erklären könnten, bewirkt der Geist,
dass Christus in unserem Herzen
wohnt. Wir werden im Innersten
gestärkt, wenn wir zu ihm beten, auf
sein Wort hören, mit anderen teilen und
in die Tat umsetzen, was wir verstanden
haben.

*„Christus in die Tiefen unseres
Seins hinabsteigen lassen ... Er wird
die*

*Regionen des Geistes und des
Herzens durchdringen, er wird unser
Fleisch bis zu unserem innersten Wesen
erreichen, so dass auch wir eines Tages
die Tiefen der Barmherzigkeit erfahren
werden.“*

*(The sources of Taizé (2000) S. 134;
Übers. d. Red.)*

Gebet

Heiliger Geist,
lass Jesus Christus in unserem
Herzen wohnen und hilf uns, das
Geheimnis seiner Liebe immer besser
zu erfassen. Lehre uns, wie wir beten
können,

erleuchte uns, wenn wir die Heilige
Schrift lesen, und handele durch uns,
damit die Früchte deiner Gaben in uns
reifen können. Amen.

ZIUA A 3-A
Un trup
„Să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu.”
(Ioan 15, 12)

Coloseni 3, 12-17 Îmbrăcați-vă cu milostivirile îndurării
Ioan 13, 1-15; 34-35 Să vă iubiți unul pe altul

Reflectie

În ajunul morții Sale, Iisus a îngenucheat și a spălat picioarele ucenicilor Săi. Știa cât de greu este să trăiești împreună cu alții și cât de important să ierți și să-i slujești pe ceilalți. „Dacă nu te voi spăla”, îi spune El lui Petru, „nu ai parte de Mine”.

Petru L-a primit pe Iisus la picioarele lui; a fost spălat și a fost mișcat de smerenia și blândețea lui Hristos. Mai târziu avea să-I urmeze exemplul lui Iisus și să slujească comunitatea celor credincioși în Biserica primară.

Iisus își dorește ca viața și iubirea să curgă prin noi ca seva prin vița de vie, astfel încât comunitățile creștine să fie un trup. Dar astăzi, ca și în trecut, conviețuirea nu este ușoară. Ne confruntăm adesea cu propriile limite. Uneori nu reușim să-i iubim pe cei care sunt aproape de noi în comunitate, parohie sau familie. Uneori legăturile noastre se rup cu totul.

În Hristos suntem chemați să ne îmbrăcăm cu milostivire, prin nenumărate începuturi noi. Conștiința că suntem iubiți de Dumnezeu ne face să ne primim unii pe alții, cu puterea și slăbiciunile noastre. Atunci Hristos este în mijlocul nostru.

Neavând aproape nimic, ești un făcător de împăcare în acea comunitate de iubire care este Trupul lui Hristos, Biserica Lui? Cu un avânt comun, bucură-te! Nu mai ești singur, în toate înaintezii alături de frații și surorile tale. Cu ei, ești chemat să trăiești pilda comunității.

Izvoarele de la Taizé (2000), pp. 48-49

Rugăciune

Dumnezeule, Tată al nostru,

Tu ne arăți iubirea Ta prin Hristos și prin frații și surorile noastre.

Deschide-ne inimile ca să ne putem primi unii pe alții

cu diferențele dintre noi și să trăim în iertare.

Dă-ne să trăim uniți într-un trup, astfel încât darul fiecărei persoane să iasă la lumină.

Fie ca toți împreună să fim o oglindire a lui Hristos Celui viu.

3. NAP
Egy test
„Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket”
(Jn 15,12b)

Kol 3,12-17: „Türelmet öltsetek magatokra”
Jn 13,1-15; 34-35: „Szeressétek egymást”

Magyarázat

Halálának előestéjén Jézus letérdelt, hogy megmossa tanítványainak lábát. Ismerte az együttélés nehézségeit, a megbocsátás és egymás szolgálatának fontosságát. Így szólt Péterhez: „Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám.” Péter a lábánál fogadta Jézust, őt, aki megmosta, Péter pedig megérintette Krisztus alázata és jósága. Később követte Jézus példáját, és szolgált a hívők közösségét az ósegyházban. Jézus azt akarja, hogy átjárjon bennünket az élet és a szeretet, ahogyan a nedvkeringés a szőlőtőkét, hogy a keresztyén közösségek egy testté legyenek. De ma, mint a múltban is, nem könnyű az együttélés. Gyakran szembesülünk a saját korlátainkkal. Néha kudarcot vallunk a szeretetben azok iránt, akik közel állnak hozzánk a közösségben, gyülekezetben vagy a családban. Előfordul, hogy kapcsolataink teljesen megszakadnak. Krisztusban elhívást kaptunk arra, hogy türelmet öltünk magunkra, számtalanszor újrakezdve. Annak meglátása, hogy Isten szeret minket, arra indít, hogy erősségeinkkel és gyengeségeinkkel együtt fogadjuk el egymást. Krisztus akkor lesz közöttünk igazán.

Szinte a semmivel a kiengesztelődés útját épít-e a közösség misztériumában, az egyházban? A közös cselekvés megerősít, örvendezz hát! Nem vagy már egyedül, jóban-rosszban testvéreiddel haladsz előre. Az a hivatásod hogy megéld velük a közösség példázatát. (The Sources of Taizé, 2000, 48-49. o., Taizé forrasai, ld. 1. nap)

Imádság

Istenünk, Atyánk! Te Krisztus és testvéreink által nyilatkoztatod ki szeretetedet. Nyisd meg szívünket, hogy befogadjuk egymást különbözőségeinkkel együtt, és megbocsátással éljünk.

Add, hogy egy testként éljünk együtt, hogy mindegyikünk ajándéka napvilágra kerüljön. Hadd legyünk együtt az élő Krisztus tükörképe! Amen.

3. TAG
Ein Leib sein
„Liebt einander, so wie ich euch geliebt habe“
(Johannes 15,12b)

Kolosszer 3,12-17: „Bekleidet euch mit aufrichtigem Erbarmen“
Johannes 13,1-15,34-35 „Liebt einander“

Reflexion

Am Abend vor seinem Tod kniete Jesus vor seinen Jüngern nieder, um ihnen die Füße zu waschen. Er wusste um die Schwierigkeiten eines gemeinsamen Lebens und um die Bedeutung von Vergebungsbereitschaft und gegenseitigem Dienst. „Wenn ich dich nicht wasche“, sagte er zu Petrus, „hast du keinen Anteil an mir“.

Petrus nahm die Geste Jesu an; er wurde gewaschen und war berührt von der Demut und Sanftmütigkeit Christi. Später folgte er Jesu Beispiel und diente der Gemeinschaft der Gläubigen in der frühen Kirche.

Jesus Christus will, dass Leben und Liebe uns durchströmen wie Pflanzensaft durch einen Weinstock, damit die christlichen Gemeinschaften ein Leib seien. Aber heute, wie schon in der Vergangenheit, ist es nicht leicht zusammenzuleben. Oft stoßen wir an unsere eigenen Grenzen. Nicht immer gelingt es uns, diejenigen zu lieben, die uns in einer Gemeinschaft, Gemeinde oder Familie nahe sind. Manchmal brechen unsere Beziehungen ganz auseinander.

In Christus sind wir eingeladen, uns mit Barmherzigkeit zu bekleiden und immer wieder einen neuen Anfang zu wagen. Die Gewissheit, dass wir von Gott geliebt sind, bewegt uns, einander mit unseren Stärken und Schwächen willkommen zu heißen. Dann ist Christus in unserer Mitte.

„Mit fast nichts stiftest du Versöhnung im Geheimnis der Gemeinschaft, das die Kirche ist.

Der gemeinsame Einsatz spornt dich an – freu dich, du bist nicht mehr allein, in allem gehst du den Weg mit deinen Brüdern. Mit ihnen bist du berufen, ein Gleichnis der Gemeinschaft zu verwirklichen.

“Frère Roger, Liebe aller Liebe. Die Quellen von Taizé, Freiburg/Basel/Wien 1990, S. 61f.

Gebet

Gott unser Vater, du offenbarst uns deine Liebe durch Christus und durch unsere Brüder und Schwestern. Öffne unsere Herzen, damit wir einander in unserer Verschiedenheit annehmen und immer bereit sind, einander zu vergeben.

Gewähre uns, vereint in einem Leib in Einheit zu leben, damit wir erkennen, dass jeder Mensch ein Geschenk ist.

Lass uns ein Bild des lebendigen Christus sein.

Amen.

ZIUA A 4-A

Rugăciunea împreună

„De acum nu vă mai zic slugi (...) ci v-am numit pe voi prieteni.”
(Ioan 15, 15)

Romani 8, 26-27 Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre
Luca 11, 1-4 Doamne, învață-ne să ne rugăm

Reflecție

Dumnezeu însetează după legătura cu noi. Ne caută așa cum l-a căutat pe Adam, chemându-l în grădina: „Unde ești?” (Facerea 3, 9)

În Hristos, Dumnezeu a venit în întâmpinarea noastră. Iisus a trăit în rugăciune, în legătură intimă cu Tatăl Lui, făcându-și în același timp prieteni din uceniciei Săi și din toți cei pe care îi întâlnea. Le-a înfățișat lucrul care îi era cel mai scump: legătura de iubire cu Tatăl Lui, care este Tatăl nostru. Iisus și uceniciei Lui au cântat împreună psalmi, izvorâți din bogăția tradiției lor iudaice. În alte momente, Iisus se retrăgea singur să se roage.

Rugăciunea poate fi făcută în singurătate sau laolaltă cu alții. Poate exprima mirare, plângere, mijlocire, mulțumire sau doar tăcere. Uneori există dorința de a te ruga, dar ai sentimentul că nu poți. A ne adresa lui Iisus și a-I spune, „învață-mă” poate netezi cărarea. Însăși dorința este deja rugăciune.

Adunarea laolaltă într-un grup ne ajută. Prin inmuri, cuvinte, tăcere, se creează comuniunea. Dacă ne rugăm cu creștinii din alte tradiții, vom fi poate surprinși că ne simțim uniți de o legătură a prieteniei venite de la Cel aflat dincolo de orice despărțire. Formele pot fi diferite, dar același Duh ne aduce pe toți împreună.

În împreună-rugăciunea regulată, iubirea lui Iisus izvorăște în noi, nu știm cum. Împreună-rugăciune nu ne scutește de rugăciunea personală. Una o susține pe cealaltă. Să ne facem zilnic timp să ne reinnoim intimitatea personală cu Iisus Hristos.

Regula de la Taizé în franceză și engleză, Society for Promoting Christian Knowledge, Marea Britanie, pp. 19 și 21

Rugăciune

Doamne Iisuse,
toată viața Ta a fost rugăciune,
unire desăvârșită cu Tatăl.
Prin Duhul Tău, învață-ne să ne rugăm după voia Ta spre dragoste.
Fie ca toți credincioșii să se unească în mijlociri și laude
și vie împărăția dragostei Tale.

4. NAP

Közös imádkozás

„Többé nem mondalak titeket szolgálóknak [...] azonban barátainknak mondalak”
(Jn 15,15)

Rom 8,26-27: „A Lélek segít a mi erőtlenségünkön”
Lk 11,1-4: „Urnok, taníts minket imádkozni”

Magyarázat

Isten kapcsolatot akar tartani velünk. Keres minket, ahogyan Ádámot is kereste a kertben: „Hol vagy?” (1Moz/Ter 3,9) Krisztusban Isten jött el, hogy találkozzon velünk. Jézus imádságban élt, bensőséges egységben Atyjával, miközben barátjává lett tanítványainak és azoknak, akikkel találkozott. Bevezette őket abba, ami számára a legdrágább volt, ez pedig a szeretet kapcsolata Atyjával, aki a mi Atyánk. Jézus és a tanítványok zsolotárokat énekeltek együtt, ami gazdag zsidó hagyományaikban gyökerezett. Máskor pedig Jézus visszavonult, hogy egyedül imádkozzon.

Az imádság lehet egyéni vagy másokkal közös. Kifejezhet magasztalást, panaszt, könyörgést, hálaadást vagy egyszerű csendet. Néha szeretnénk imádkozni, de az az érzésünk, hogy nem vagyunk képesek. Ha Jézushoz fordulunk és kérjük, „taníts engem”, akkor már úton vagyunk.

Már a kívánságunk is imádság. Ha összejövünk, a csoport már eleve támogatást jelent. Énekek, szavak és csend által közösség teremődik. Ha más hagyományú keresztényekkel imádkozunk, meglepő lehet, hogy megtapasztaljuk az egységet a barátság köteléke által, amely tőle származik, tőle, aki minden megosztottságon túl van. A formák változhatnak, de ugyanaz a Lélek köt össze bennünket.

Rendszeres közös imánkban Jézus szeretete bontakozik ki bennünk, még ha nem is tudjuk, hogyan. A közös imádság nem ad felmentést a személyes imádság alól. Ezek egymásra támaszkodnak. Mindennap legyen időnk arra, hogy Jézussal való bensőséges személyes kapcsolatunkat építsük. (The Rule of Taizé in French and English. Society for Promoting Christian Knowledge, Great Britain, 19. es 21. o.)

Imádság

Úr Jézus! Egész életed imádság volt, tökéletes egységben az Atyával.

4. TAG

Gemeinsam beten

„Ich nenne euch nicht mehr Knechte ... Vielmehr habe ich euch Freunde genannt“
(Johannes 15,15)

Psalm 100 „Jauchzt vor dem Herrn“
Römer 8,26-27 „So nimmt sich auch der Geist unserer Schwachheit an“
Lukas 11,1-4 „Herr, lehre uns beten“

Reflexion

Gott verlangt es danach, zu uns in Beziehung zu treten. Er sucht uns, so wie er Adam suchte, als er im Garten Eden nach ihm rief: „Wo bist du?“ (Gen 3,9)

In Christus begegnet uns Gott. Jesu Leben war Gebet. Im Gebet war er innig vereint mit seinem Vater, und er stiftete Freundschaft zu seinen Jüngerinnen und Jüngern und zu allen, denen er begegnete. Er ließ sie teilhaben an dem, was ihm am kostbarsten war: an der liebenden Beziehung zu seinem Vater, der auch unser Vater ist. Jesus und die Jüngerinnen und Jünger waren in ihrer reichen jüdischen Tradition verwurzelt und sangen gemeinsam die Psalmen.

Manchmal zog sich Jesus aber auch zurück, um allein zu beten.

Beten können wir allein oder gemeinsam mit anderen. Gebet kann Staunen zum Ausdruck bringen und ebenso Klage, Fürbitte und Dank oder einfach Stille. Manchmal möchten wir gerne beten, wissen aber nicht wie. Wenn wir uns dann Jesus zuwenden und ihn bitten „lehre mich“, dann kann das den Weg bereiten. Unser Wunsch ist selber schon Gebet.

In einer Gruppe zusammenzukommen kann hilfreich sein. Gemeinschaft wächst durch Lieder, Worte und Stille. Wenn wir zusammen mit Christen aus anderen Traditionen beten, werden wir manchmal die überraschende Erfahrung machen, dass wir uns durch ein Band der Freundschaft geeint fühlen, das sich dem Einen verdankt, in dem es keine Trennung gibt. Die Formen mögen unterschiedlich sein, aber es ist derselbe Geist, der uns zusammenführt.

„In der Regelmäßigkeit des gemeinsamen Gebets keimt die Liebe Jesu in uns, ohne dass wir wüssten wie.

Das gemeinsame Gebet entbindet uns nicht vom persönlichen Beten. Eines trägt das andere. Nehmen wir uns jeden Tag einen Augenblick, um uns in unserem innigen Verbundensein mit Christus Jesus zu erneuern.“

Frère Roger, Die Quellen von Taizé, Taizé 1980, S. 20

Gebet

Herr Jesus,
dein ganzes Leben war Gebet,
vollkommene Einheit mit dem Vater.
Lehre uns durch deinen Geist,
gemäß deinem Willen zu beten. Einige
die Gläubigen in der ganzen Welt in

ZIUA A 5-A
A te lăsa transformat de Cuvânt
„Sunteți curați pentru cuvântul pe
care vi l-am spus...”
(Ioan 15, 3)

Deut 30, 11-20 Cuvântul lui
Dumnezeu este foarte aproape
de tine
Matei 5, 11-12 Fericțiți sunteți

Reflecție

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte aproape de noi. Este o binecuvântare și făgăduința fericirii. Dacă ne deschidem inimile, Dumnezeu ne vorbește și transformă cu răbdare ceea ce stă să moară în noi. Le înlătură pe cele care împiedică adevărata creștere în viață, așa cum vierul curăță via.

Meditația regulată pe marginea unui text biblic, singuri sau în grup, ne schimbă perspectiva. Mulți creștini se roagă zilnic rostind Fericirile. Fericirile ne arată o bucurie ascunsă în cele neîmplinite, o fericire dincolo de suferință: fericțiți sunt cei care, atinși de Duhul, nu își mai rețin lacrimile, ci le lasă să curgă și astfel primesc mângâiere. Când descoperă izvorul ascuns înăuntrul lor, foamea de dreptate, setea de a lucra împreună cu alții la o lume a păcii cresc în ei.

Suntem mereu chemați să ne reinnoim angajamentul față de viață, prin gândurile și faptele noastre. Uneori gustăm de pe acum, din când în când, fericirea care se va împlini la sfârșitul vremurilor.

Roagă-te și lucrează ca Domnul să împăratească.

De-a lungul întregii zile

Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să însuflească viața în lucrare și odihnă.

Păstrează tăcerea lăuntrică în toate ca să rămâi în Hristos.

Umple-te de duhul Fericirilor, bucurie, simplitate, milă.

Aceste cuvinte sunt rostite zilnic de surorile din Comunitatea Grandchamp

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Tatăl nostru,

pentru darul cuvântului Tău din Sfânta Scriptură.

Binecuvântat ești pentru puterea lui care ne transformă.

Ajută-ne să alegem viața și călăuzește-ne cu Duhul Tău,

ca să putem trăi fericirea pe care vrei atât de mult să ne-o împărtășești.

Leleked által taníts minket imádkozni szerető akarated szerint. Hadd egyesüljenek a hívők az egész világon a dicséretben és a könyörgésben, és jöjjön el szereteted országa. Ámen.

5. NAP

Megújulás Isten ígéje által
„Ti már tiszták vagytok az ige által”
(Jn 15,3)

5Moz/MTörv 30,11–20: „Isten ígéje nagyon közel van hozzátok”
Mt 5,1–12: „Boldogok vagytok”

Magyarázat

Isten ígéje nagyon közel van hozzánk. Az ige az áldás és a boldogság ígérete. Ha megnyitjuk szívünket, Isten szól hozzánk, és türelmesen átfőmál, ahol szükséges. Eltávolítja azt, ami akadályozza az igazi élet növekedését, ahogyan a szőlősgazda megmetszi a tőkét. A rendszeres egyéni és csoportos igei meditáció megváltoztatja szemléletünket. Sok keresztyén mindennap imádkozza a boldogmondásokat. A boldogmondások feltárják nekünk azt a boldogságot, amely el van rejtve a beteljesületlenben, azt a boldogságot, amely túl van a szenvedésen: boldogok azok, akik a Lélek által megérintve már nem tartják vissza könnyeiket, hanem folyini hagyják, és így nyernek vigasztalást. Amikor felfedezik a kútforrást, amely el van rejtve bensőjünkben, növekszik bennük az éhezés az igazságra és a szomjúság a béke világának másokkal közösen történő megteremtésére. Állandóan kapjuk a hívást az élet iránti elkötelezettségünk megújítására, gondolataink és tetteink által. Néha mar itt és most megízleljük azt az áldást, amely az idők végén fog beteljesedni.

Imádkozzunk és dolgozzunk azért, hogy Isten uralkodjék. Egész nap Isten ígéje leheljen életet a munkába és a pihenésbe. Tartsa meg mindenben a belső csendet, hogy Krisztusban lakozhassunk. Töltsön be a boldogságok lelke: az öröm, az egyszerűség és az irgalmasság.

(A Grandchamp-i Közösség nővérei mindennap ezekkel a szavakkal imádkoznak.)

Imádság

Istenünk, Atyánk! Áldott vagy igéd ajándékáért a Szentírásban. Áldott vagy életújító hatalmadért. Segíts, hogy az életet válasszuk, és vezess Szentlelkeddel, hogy megtapasztal-hassuk azt a boldogságot, amelyet olyannyira szeretnél megosztani velünk. Ámen.

Fürbitte und Lobpreis, und lass dein Reich der Liebe kommen.Amen.

5. TAG

Sich durch das Wort verändern lassen
„Ihr seid schon rein durch das Wort.“
(Johannes 15,3)

Deuteronomium 30,11-20 „Das Wort ist ganz nah bei dir“
Matthäus 5,1-12 „Selig seid ihr“

Reflexion

Gottes Wort ist uns ganz nahe. Es ist ein Segen und die Verheißung von Glück. Wenn wir unsere Herzen öffnen, spricht Gott zu uns und verwandelt geduldig alles in uns, das abgestorben ist. Er entfernt das, was wirkliches Leben am Wachsen hindert, so, wie der Winzer den Weinstock beschneidet. Wenn wir allein oder in einer Gruppe regelmäßig einen biblischen Text meditieren, verändert sich unsere Perspektive. Viele Christen beten täglich die Seligpreisungen. Diese offenbaren uns ein Glück, das im Unerfüllten verborgen ist, ein Glück, das jenseits des Leidens liegt: Selig sind, die der Geist angerührt hat, so dass sie ihre Tränen nicht länger zurückhalten, sondern sie fließen lassen und dadurch Trost erhalten. Sie entdecken die Quelle, die in ihrem eigenen Inneren verborgen ist, und dadurch wachsen in ihnen Hunger nach Gerechtigkeit und Durst nach einem gemeinsamen Engagement mit anderen für eine Welt des Friedens.

Wir sind immer dazu berufen, unser Engagement für das Leben durch unser Denken und unser Handeln zu erneuern. Manchmal erhalten wir schon hier und jetzt einen Vorgeschmack des Segens, der am Ende der Zeiten vollkommen sein wird.

„Bete und arbeite, dass sein Reich komme. Lass in deinem Tag Arbeit und Ruhe von Gottes Wort belebt werden. Bewahre in allem die innere Stille um in Christus zu bleiben

Lass dich durchdringen vom Geist der Seligpreisungen:

Freude, Einfachheit,

Barmherzigkeit.“

(Dieses Gebet wird täglich von den Schwestern von Grandchamp gebetet)

Gebet

Gepriesen seist du, Gott unser Vater, für das Geschenk deines Wortes in der Heiligen Schrift.

Gepriesen seist du für seine verwandelnde Kraft.

Hilf uns, das Leben zu wählen, und führe uns durch deinen Heiligen Geist, damit wir das Glück erfahren, an dem du uns so gerne Anteil geben willst.

Amen.

ZIUA A 6-A
A-i primi pe ceilalți
„Mergeți și roadați să aduceți, și roada
voastră să rămână”
(Ioan 15, 16)

Facerea 18, 1-5 Avraam primește
îngerii la stejarul din Mamvri
Marcu 6, 30-44 Mila lui Iisus față de
mulțime

Reflecție

Când Îl lăsam pe Hristos să ne transforme, iubirea Lui în noi crește și aduce roada. A-l primi pe celălalt este un mod concret de a împărtăși dragostea din lăuntrul nostru.

De-a lungul întregii Sale vieți, Iisus i-a primit pe cei pe care i-a întâlnit. I-a ascultat și S-a lăsat mișcat de ei fără să se teamă de suferința lor.

În referatul evanghelic despre înmulțirea pâinilor, Iisus este cuprins de milă la vederea mulțimii înfometate. Știe că tot omul trebuie hrănit și că El singur poate potoli foamea de pâine și setea de viață. Dar nu vrea să facă acest lucru fără ucenicii Lui, fără puținul pe care I-l pot da: cincisprezece pâini și doi pești.

Chiar și astăzi ne cheamă să fim împreună-lucrători ai grijii Lui necondiționate. Uneori un lucru cât de mic, o privire blândă, o ureche deschisă sau prezența noastră, este de ajuns pentru a-l face pe altul să se simtă binevenit. Când Îi dăruim lui Hristos slabele noastre puteri, le folosește în chipuri uimitoare.

Trăim atunci ce a trăit Avraam, căci dăruind dobândim, iar când îi primim pe alții, suntem binecuvântați cu asupra de măsură.

În oaspete Îl primim pe Hristos însuși.

Regula de la Taizé în franceză și engleză (2012), pag. 103

Cei pe care îi primim în fiecare zi vor găsi oare în noi bărbați și femei plini de strălucirea lui Hristos, pacea noastră?

Izvoarele de la Taizé (2000), pag. 60

Rugăciune

Iisuse Hristoase,
dorim să-i primim cu toată inima pe frații și surorile care sunt cu noi.
Știi cât de des ne simțim neajutorați în fața suferinței lor,
dar cu toate acestea ești deja acolo înaintea noastră

și i-ai primit deja în mila Ta.

Vorbește-le prin cuvintele noastre, sprijină-i prin faptele noastre și fie ca binecuvântarea Ta să rămână peste noi toți.

6. NAP
Mások elfogadása
„Arra rendeltelek, hogy elmenjeteek és
gyümölcsöt teremjeteek, és
gyümölcsötök megmaradjon”
(Jn 15,16b)

1Moz/Ter 18,1-5: Ábrahám vendégül látja az angyalokat Mamré tölgyesében

Mk 6,30-44: Jézus együtt érez a tömeggel

Magyarázat

Ha engedjük, hogy Krisztus átfőljön, akkor szeretete növekszik bennünk, és gyümölcsöt terem. Ha elfogadjuk a másikat, ez konkrét módja a bennünk lakozó szeretet megosztásának.

Jézus egész életében elfogadta azokat, akikkel találkozott. Figyelt rájuk, és hagyta, hogy megérintsek őt, anélkül, hogy megjed volna szenvedéseiktől. A kenyérszaporítás evangéliumi történetében Jézus együttérzésre indítja az éhező tömeg látványát. Tudja, hogy az egész emberi személyt kell találni, hogy egyedül ő elégítheti ki a kenyér iránti éhséget és az élet iránti szomjúságot. Ezt azonban nem akarja tanítványai nélkül tenni, ama kevés nélkül, amit ők adhatnak: öt kenyéret és két halat. Ma is arra indít, hogy munkatársai legyünk feltétel nélküli gondoskodásában. Néha az olyan apróság is, mint a kedves tekintet, a nyitott fül vagy pusztán jelenlétünk, elegendő ahhoz, hogy valaki jobban érezze magát. Ha felajánljuk Jézusnak szerény képességeinket, ő meglepő módon használja őket. Ha megtapasztaljuk azt, amit Ábrahám, vagyis, hogy akkor kapunk, ha adunk, és ha másokat befogadunk, bőséges áldásban lesz részünk.

A vendéggel magát Krisztust fogadjuk be. (The Rule of Taizé in French and English, 2012, 103. o.) Azok, akiket nap mint nap fogadunk, meglátják-e bennünk a vendégszeretet által Krisztus ragyogását, aki a mi békénk? (The Sources of Taizé, 2000, 60. o., Taizé forrasai, ld. 1. nap)

Imádság

Jézus Krisztus! Szeretném teljesen elfogadni a velünk élő testvéreket. Tudod, hogy milyen gyakran tehetetlenek érezzük magunkat szenvedéseik láttán, de te mindig elértünk vagy,
és már befogadad őket szenvedésben. Szólj hozzájuk szavainkban, erősítsd őket cselekedeteink által, és áldásod nyújtson mindannyiunkon. Ámen.

6. TAG
Andere willkommen heißen
„Ich habe euch ... dazu bestimmt,
dass ihr euch aufmacht und Frucht
bringt und dass eure Frucht bleibt“
(Johannes 15,16b)

Genesis 18,1-5 Gott zu Gast bei Abraham und Sara
Markus 6,30-44 Jesu Mitleid mit den vielen Menschen

Reflexion

Wenn wir uns von Christus verwandeln lassen, wächst seine Liebe in uns und trägt Früchte. Andere willkommen zu heißen ist ein konkreter Weg, die Liebe, die in uns ist, weiterzugeben.

Jesus nahm sein Leben lang diejenigen an, denen er begegnete. Er hörte ihnen zu und ließ sich von ihnen berühren, ohne vor ihrem Leiden zurückzuschrecken.

Die Geschichte von der Brotvermehrung in den Evangelien erzählt, dass

Jesus Mitleid mit den hungrigen Menschen hat. Er weiß, dass der ganze Mensch genährt werden muss und dass nur er den Hunger nach Brot und den Durst nach Leben wirklich stillen kann. Aber er will dies nicht ohne seine Jüngerinnen und Jünger tun, ohne das bisschen, das sie ihm geben können: fünf Brote und zwei Fische.

Auch heute noch drängt er uns, Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter seiner bedingungslosen Zuwendung zu den Menschen zu werden. Manchmal ist etwas so Unscheinbares wie ein freundlicher Blick, ein offenes Ohr oder unsere Anwesenheit genug, damit eine Person sich angenommen fühlt. Wenn wir unsere eigenen geringen Fähigkeiten Jesus anbieten, stellt er sie auf überraschende Weise in seinen Dienst.

Dann machen wir die Erfahrung Abrahams, denn wenn wir geben, empfangen wir, und wenn wir andere annehmen, werden wir reich gesegnet.

„In einem Gast haben wir Christus selber aufzunehmen.“

Frère Roger, Die Quellen von Taizé, Taizé 1980, S. 61

„Finden die, die wir Tag für Tag empfangen, in uns Menschen, die Christus ausstrahlen, der unser Friede ist?“

Frère Roger, Liebe aller Liebe. Die Quellen von Taizé, Freiburg/Basel/Wien 1990, S. 76

Gebet

Jesus Christus,
wir möchten unsere Brüder und Schwestern, die bei uns sind, vorbehaltlos annehmen.

Du weißt, dass wir uns angesichts ihres Leidens oft hilflos fühlen,

aber du bist uns immer voraus, und du hast sie in deinem Erbarmen längst aufgenommen.

ZIUA A 7-A
A crește în unitate
„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele”
(Ioan 15, 5)

1 Corinteni 1, 10-13, 3, 21-23 Oare S-a împărțit Hristos?
Ioan 17, 20-23 Așa cum Noi una suntem

Reflecție

Înainte de moartea Sa, Iisus S-a rugat pentru unitatea celor dați Lui de Tatăl: „ca toți să fie una... ca lumea să creadă”. Lipiți de El, ca mlădița de viță, împărțășim aceeași sevă care curge în noi și ne dă viață.

Fiecare tradiție încearcă să ne ducă în miezul credinței noastre: comuniunea cu Dumnezeu prin Hristos, în Duhul. Cu cât trăim mai mult în această comuniune, cu atât suntem mai legați de alți creștini și de toată omenirea. Pavel ne avertizează împotriva atitudinii care îi amenința deja pe primii creștini: absolutizarea propriei tradiții în detrimentul unității Trupului lui Hristos. Diferențele ajung atunci să ne despartă, în loc să ne îmbogățească reciproc. Pavel avea o viziune foarte cuprinzătoare: „Toate sunt ale voastre. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos, al lui Dumnezeu” (1 Corinteni 3, 22-23).

Voința lui Hristos ne angajează pe o cale a unității și reconcilierii. Ne angajează de asemenea să ne unim rugăciunea cu a Lui: „ca toți să fie una... ca lumea să creadă” (Ioan 17, 21).

Nu te resemna niciodată în fața smintelii despărțirii creștinilor care propovăduiesc atât de ușor iubirea de aproapele, dar rămân despărțiți. Fă din unitatea Trupului lui Hristos preocuparea ta pasionată.

Regula de la Taizé în franceză și engleză (2012), pag. 13

Rugăciune

Sfinte Duh,
foc de viață făcător și adiere blândă,
vino și Te sălășluiește întru noi.

Înnoiește în noi dorința de unitate
ca să trăim conștienți de legătura
care ne unește în Tine.

Fie ca toți cei care s-au îmbrăcat în
Hristos la botez

să se unească și să mărturisească
împreună nădejdea care îi ține.

7. NAP
Növekedés az egységben
„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”

(Jn 15,5a)

1Kor 1,10–13; 3,21–23: „Részekre szakítható-e Krisztus?”

Jn 17,20–23: „Amint te és én egyik vagyunk”

Magyarázat

Halálának előestéjén Jézus azok egységéért imádkozott, akiket neki adott az Atya: „Hogy mindnyájan egyik legyenek [...] hogy elhiggye a világ.” Hozzá kapcsolódva, szőlővesszőként ugyanaz a nedv kering bennünk, és éltet. Minden hagyomány arra törekszik, hogy a hit középpontjába vezessen: közösség Istennel Krisztus által a Szentlélekben. Minél inkább közösségben élünk, annál inkább kapcsolódunk más keresztényekhez és az egész emberiséghez. Pál óva int attól a magatartástól, amely már az első keresztények egységét is fenyegette: a saját hagyomány abszolutizálása Krisztus teste egységének kárára. A különbségek így a kölcsönös gazdagítás helyett megosztáshoz vezetnek. Pál horizontja igen tág volt: „...minden a tietek. Ti viszont Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené” (1Kor 3,22–23). Krisztus akarata kötelez az egység és a megbékélés útjának követésére. Ezáltal pedig arra, hogy imádságában egyesüljünk: „Hogy mindnyájan egyik legyenek [...] hogy elhiggye a világ...” (Jn 17,21).

Sohasem add meg magad a szétszakadozott kereszténység botrányának, azoknak, akik oly készségesen vallják a felebarát iránti szeretetet, mégis megosztottak maradnak. Szenvedélyesen szolgálj Krisztus teste egységének ügyét. (The Rule of Taizé in French and English, 2012,13. o.)

Imádság

Szentlélek! Megelevenítő tűz és lágy szellő, jöjj és lakozzál bennünk. Újítsd meg bennünk az egység iránti szenvedélyt, hogy átéljük, hozzád vagyunk kötve, és ez egyesít bennünket.

Hadd egyesüljenek és tegyenek biznyságot közösen az őket megtartó reménységről mindazok, akik Krisztust öltötték magukra keresztségükben. Ámen

Sprich zu ihnen durch unsere Worte, unterstütze sie durch unser Handeln, und lass deinen Segen auf uns allen ruhen.
Amen.

7 TAG
Wachsende Einheit
„Ich bin der Weinstock, ihr seid die Reben“
(Johannes 15,5a)

1 Korinther 1,10-13.3,21-23 „Ist denn Christus zerteilt?“
Johannes 17,20-23 „Wie wir eins sind“

Reflexion

Am Abend vor seinem Tod betete Jesus für die Einheit derer, die der Vater ihm gegeben hatte: „Alle sollen eins sein ... damit die Welt glaubt, dass du mich gesandt hast.“ Weil wir mit ihm verbunden sind wie die Zweige eines Weinstocks, fließt seine Kraft auch durch uns und gibt uns Leben.

Jede Kirche hat das Ziel, uns in die Mitte unseres Glaubens zu führen: die Gemeinschaft mit Gott durch Christus im Heiligen Geist. Je intensiver wir diese Gemeinschaft leben, umso enger sind wir mit anderen Christen und mit der ganzen Menschheit verbunden. Paulus warnt uns vor einer Haltung, die schon die Einheit der ersten Christen bedrohte: die Verabsolutierung der eigenen Tradition auf Kosten der Einheit des Leibes Christi. Dann trennen uns Unterschiede, anstatt uns zu bereichern. Paulus hatte eine umfassende Vision: „alles gehört euch; ihr aber gehört Christus und Christus gehört Gott“ (1 Kor 3,22f).

Der Wille Christi verpflichtet uns, auf dem Weg der Einheit und Versöhnung zu gehen. Und er verpflichtet uns dazu, uns seinem Gebet anzuschließen: „Alle sollen eins sein ... damit die Welt glaubt, dass du mich gesandt hast.“
(Joh 17,21)

„Finde dich niemals ab mit dem Skandal der Trennung unter den Christen, die sich alle so leicht zur Nächstenliebe bekennen, aber zerspalten bleiben. Habe die Leidenschaft für die Einheit des Leibes Christi.“

Frère Roger, Die Quellen von Taizé, Taizé 1980, S. 17

Gebet

Heiliger Geist,
belebendes Feuer und sanfter Atem,
komm und bleibe bei uns.

Erneuere in uns die Leidenschaft für die Einheit, damit wir im Bewusstsein des Bandes leben, das uns in dir vereint. Lass alle, die in ihrer Taufe Christus angezogen haben, eins sein und gemeinsam Zeugnis ablegen von der Hoffnung, die sie erfüllt.

ZIUA A 8-A
Împăcarea cu toată creația
„Ca bucuria Mea să fie în voi și ca
bucuria voastră să fie deplină”
(Ioan 15, 11)

Coloseni 1, 15-20 Toate prin El sunt
așezate
Marcu 4, 30-32 Ca un grăunte de
muștar

Reflecție

Imnul către Hristos din Epistola către Coloseni ne cheamă să cântăm laude mântuirii lui Dumnezeu, care cuprinde tot universul. Prin Hristos Cel răstignit și înviat, s-a deschis o cale a împăcării; și creația este chemată la un viitor de viață și pace.

Cu ochii credinței, vedem că Împărăția lui Dumnezeu este o realitate foarte apropiată, dar totuși încă foarte mică, abia vizibilă – ca un grăunte de muștar. Însă crește. Chiar și în mijlocul suferinței lumii noastre, Duhul Celui Înviat lucrează. Ne încurajează să ne implicăm – cu toți oamenii binevoitori – în căutarea neobosită a dreptății și păcii și să ne asigurăm că pământul devine din nou un cămin pentru toate făpturile.

Participăm la lucrarea Duhului, ca toată creația, în plinătatea ei, să-L laude mai departe pe Dumnezeu. Când natura suferă, când oamenii sunt striviți, Duhul lui Hristos Cel Înviat – departe de a ne lăsa să ne pierdem nădejdea – ne cheamă să participăm la lucrarea Lui de vindecare.

Noutatea vieții adusă de Hristos, oricât de ascunsă, este o lumină a speranței pentru mulți. Este un izvor al împăcării pentru toată creația și are în sine o bucurie de dincolo de noi: „ca bucuria Mea să fie în voi și ca bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 15, 11).

Dorești să celebrezi noutatea vieții pe care Hristos o dă prin Duhul Sfânt și să o faci să trăiască în tine, printre noi, în Biserică, în lume și în toată creația?

A doua promisiune făcută în timpul mărturisirii la Comunitatea de la Grandchamp

Rugăciune

Dumnezeule întreit sfânt, îți mulțumim că ne-ai făcut și ne-ai iubit. Îți mulțumim pentru prezența Ta în noi și în creație.

Fie să învățăm să privim lumea cum o privești Tu, cu dragoste.

Nădăduind în această privire, fie să lucrăm pentru o lume unde dreptatea și pacea înfloresc, spre slava numelui Tău.

8. NAP
Megbékélés az egész teremtett világgal
„Hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen”
(Jn 15,11)

Kol 1,15–20: „Minden öbenne áll fenn”

Mk 4,30–32: Akkora mint egy mustármag

Magyarázat

A kolosséi lével Krisztus-himnusz arra hív, hogy Isten üdvösségének dicséretét énekeljük, amely átfogja az egész mindenséget. A megfeszített és feltámadt Krisztus által megnyílt a megbékélés útja, az egész teremttség jövőjének rendeltetése az élet és a béke. A hit szemével látjuk, hogy Isten országa közel van, mégis nagyon kicsi, alig látható, mint a mustármag, mégis növekszik. Világunk nyomorúságának közepette is működik a Feltámadott Lelke. Arra bátorít, hogy minden jóakarátú emberrel együtt, fáradhatatlanul keressük az igazságot és a békét, és tegyünk azért, hogy a föld minden teremtmény otthona legyen. Részesei vagyunk a Lélek munkájának, azért, hogy a teremttség a maga teljességében állandóan dicsérje Istent. Amikor a természet szenved, amikor embereket megnyomorítanak, a feltámadott Krisztus Lelke, miközben nem engedi, hogy elcsüggedjünk, arra hív, hogy gyógyító munkájának részesei legyünk. A Krisztusban kapott új élet, még ha rejtetten is, sokak számára reménység. A megbékélés kútforrása az egész teremttség számára, és olyan örömmel tölt el, amely felülről jön: „Hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen” (Jn 15,11).

Szeretném ünnepelni azt a megújult életet, amelyet Krisztus ad a Szentlélek által, és engedni, hogy benned, közöttünk, az egyházban, a világban és az egész teremttségben éljen? (A második elkötelezés a Grandchamp-i Közösség tagjainak fogadalmában)

Imádság

Háromszor szent Isten! Hálát adunk, hogy megteremtettél és szeretsz bennünket. Hálát adunk, hogy jelen vagy bennünk és az egész teremttségben. Hadd tekintsünk úgy erre a világra, amint te, szeretettel. Így tekintve, hadd munkálkodjunk reménységgel a világért, hogy az igazság és a béke virágozzék, nevednek dicsőségére. Amen.

8 TAG
Versöhnung mit der ganzen Schöpfung
„damit meine Freude in euch ist und damit eure Freude vollkommen wird“
(Johannes 15,11)

Kolosser 1,15-20
Markus 4,30-32

Reflexion

Der Christushymnus im Brief an die Kolosser lädt uns ein, ein Loblied auf Gott zu singen, der die ganze Schöpfung erlöst. Durch den gekreuzigten und auferstandenen Christus ist ein Weg der Versöhnung eröffnet; auch die Schöpfung ist für eine Zukunft des Lebens und des Friedens bestimmt.

Mit den Augen des Glaubens sehen wir, dass das Reich Gottes eine Wirklichkeit ist, die sehr nahe, aber gleichzeitig noch sehr klein und kaum sichtbar ist – wie ein Senfkorn. Doch es wächst. Mitten im Leid unserer Welt wirkt der Geist des Auferstandenen. Er ermutigt uns zu einem Engagement – mit allen Menschen Willens –, in dem wir unermüdlich nach Gerechtigkeit und Frieden streben und dafür Sorge tragen, dass die Erde wieder zu einem Zuhause für alle Kreaturen wird.

Wir nehmen teil am Werk des Geistes, das auf das Lob Gottes durch die ganze Schöpfung zielt. Wenn die Natur leidet, wenn Menschen zerbrechen, bewegt uns der Geist des auferstandenen Christus, an seinem heilenden Wirken teilzuhaben und nicht den Mut zu verlieren.

Das neue Leben, das Christus bringt, ist ein Licht der Hoffnung für viele, so verborgen es noch sein mag. Es ist eine Quelle der Versöhnung für die ganze Schöpfung und schenkt eine Freude, die nicht aus uns selber kommt: „damit meine Freude in euch ist und damit eure Freude vollkommen wird“ (Joh 15,11).

Willst du das neue Leben, das uns Christus im Heiligen Geist schenkt, annehmen und lebendig werden lassen in dir, unter uns, in der Kirche, in der Welt und in der ganzen Schöpfung?

(Zweites Versprechen während der Profess in der Kommunität von Grandchamp)

Gebet

Dreimal heiliger Gott, wir danken dir dafür, dass du uns geschaffen hast und uns liebst.

Wir danken dir für deine Gegenwart in uns und in der Schöpfung.

Lehre uns, so auf die Welt zu sehen, wie du uns ansiehst: mit Liebe. Befähige uns im Licht der Hoffnung, die daraus erwächst, für eine Welt zu arbeiten, in der Gerechtigkeit und Frieden blühen, zur Ehre deines Namens. Amen.

CUPRINS

*Mesajele de binecuvântare
ale conducătorilor de Biserică*

*Citirile biblice pentru fiecare
zi*

TARTALOM

*Az Egyházak vezetőinek
köszöntői*

*Az imahet nyolc napjának
mindegyikére szóló
bibliaolvasási igehelyek*

INHALT

*Die Grußbotschaften der
Kirchenleitungen*

*Schriftlesungen für jeden
Tag*

Asociația Ecumenică a Bisericilor din România – AIDRom

BUCUREȘTI 2
CP 48-41
Tel.: 021.210.46.87
021.212.07.98
e-mail: aidrom@gmail.com